

تعريف

شوك آنافيلاكتيك عبارتست از واکنش آلرژيک از نوع کلاسيك افرايش حساسيت (تیپ I) به واسطهٔ IgE که باعث آزادسازی مقادير زيادي هيستامين از ماستسل‌ها و بازو菲يل‌ها مي‌گردد.

اتيولوژي

علل شایع اين نوع شوك عبارتند از پنی‌سيلين، آسپرين و ديگر NSAIDs، کو-تریموکسازول، ACEIs، مواد حاجب راديوگرافی، گزش حشراتي مانند زنبورها، بادام زمیني، صدف‌های دریاچی، شیر، تخم مرغ، منوسدیم گلوتامات، نیتریت‌ها و رنگ‌ها.

صرف همزمان داروهای بتا‌بلوکر با خطر آنافيلاكتیسی شدید و طولانی همراه می‌باشد.

تظاهرات باليني

- کهير، ادم بافت نرم، قرمزي و گرمي پوست.
- ويزينگ ثانويه به برونکواسپاسم، استريدور به علت ادم حنجره و هيپوتانسيون ناشي از واژوديلاسيون.
- در موارد شديد: فقدان هوشيارى، گشاد شدن مردمك‌ها، بي اختيارى ادرار و مدفوع و تشنج.
- عود آنافيلاكتیسی در تماس‌های بعدی: گزش حشرات ۴۰ تا ۶۰ درصد، مواد حاجب راديوگرافی ۲۰ تا ۴۰ درصد و پنی‌سيلين ۱۰ تا ۲۰ درصد.

تشخيص آنافيلاكتیسی برپايهٔ تظاهرات باليني استوار است و هیچ تست تشخيصی برای آنافيلاكتیسی وجود ندارد.

تشخيص‌های افتراقی

- انواع ديگر شوك توزيعي (شوك سپتيك، شوك نوروژنيك).

- واکنش وازوواگال، آنزیوادم، اپیگلوتیت، جسم خارجی و آسم.
- سندروم‌های ایسکمیک حاد کرونر یا دیس‌ریتمی‌های قلبی.

Order شوک آنافیلاکتیک

۶. آنتی‌هیستامین	۱. برقراری راه هوایی
۷. استروتید	۲. برقراری تنفس
۸. گلوکاگون	۳. اصلاح هیپوتانسیون
۹. پذیرش	۴. قطع ماده‌ی مقصّر
۱۰. ترخیص	۵. اپی‌نفرین

تحلیل

- راه هوایی: از باز بودن راه هوایی بیمار مطمئن شوید و بیمار را انتوبه کنید.

در صورت حشونت صدا یا احساس توده در گلو، بلا فاصله بیمار را انتوبه نمایید و قبل از کیت کریکوتیروتومی را آماده کنید.

- تنفس: با تجویز اکسیژن و البوترول تنفس بیمار را بهبود بخشید.

Oxygen (Entonox, Bulk) 5-10 L/min.

Albuterol (Proventil, Ventolin, Solu neb 0.5%, C) Adults 2.5mg tid-qid; Children 0.1mg/kg tid-qid by nebulizer.

- هیپوتانسیون: اغلب بیماران، به ویژه بیماران مبتلا به هیپوتانسیون، به حجم زیادی از محلول کریستالوئید (نرمال سالین، رینگر لاكتات) نیاز دارند.

Lactated Ringer's Solution (Solu 500, 1000ml, C) 1000-2000ml IV inf.

اگر پس از انفوزیون ۱ تا ۲ لیتر مایع وریدی، هیپوتانسیون وجود داشته باشد،
اپی‌نفرین وریدی تجویز کنید.

- قطع ماده مقصّر: ماده (آنتی‌زن) یا داروی مقصّر باید قطع گردد. انفوزیون وریدی را قطع کنید و نیش زنبور را بیرون بشکید.

- اپی‌نفرین: اگر علایم شدید نباشد از اپی‌نفرین SC/IM استفاده کنید ولی در صورت علایم شدید (دیسترس شدید تنفسی، ادم حنجره یا شوک) اپی‌نفرین IV لازم است.

Epinephrine (Epipen, Inj 1mg/ml, C) Adults: 0.1-0.5mg SC/IM, 0.1-0.25mg IV slowly over 5-10 mins, 1-4 mcg/min IV inf; Children: 0.01mg/kg SC, 0.1mg IV slowly over 5-10mins, 0.1-1.5mcg/kg/min IV inf.

محلول 1mg/ml اپی‌نفرین، محلول یک در هزار است که می‌توان آن را SC/IM تجویز کرد. برای تجویز وریدی در بالغین محلول یک در ده هزار و در کودکان محلول یک درصد هزار به کار می‌رود. جهت تهیهٔ محلول یک در ده هزار، یک میلی‌لیتر محلول یک در ده هزار را با ده میلی‌لیتر محلول نرمال سالین رقیق کنید. یک میلی‌گرم معادل یک میلی‌لیتر محلول یک در هزار یا ۱۰ میلی‌لیتر محلول یک در ده هزار می‌باشد. برای انفوزیون، دارو را با ۲۵۰ تا ۵۰۰

- ۳- می‌شود، می‌تواند به سرعت اختلالات حرکتی دیواره‌های بطن چپ (هیپوکینزی، آکینزی یا دیس‌کینزی) را نشان دهد.
- ۴- آنزیم‌های قلبی، پارامترهای انعقادی، الکتروولیت‌های سرم، CBC و شیمی خون، آزمون‌های عملکرد کلیه‌ها.
- ۵- پپتید ناتریوتیک نوع B یا به اختصار BNP.

BNP یک عامل پیش‌بینی عالی توسعه‌ی نارسایی قلبی بعد از MI می‌باشد. مقدار طبیعی سرمی کمتر از 100pg/ml می‌باشد.

- **Stable** کردن بیمار: برای پایدار کردن وضعیت همودینامیک بیمار باید اقدامات ذیل صورت گیرند:
 - ۱- اکسیژناسیون و ونتیلاسیون و در صورت نیاز انتوباسیون بیمار تحت هدایت ABG های مکرر.
 - ۲- دسترسی وریدی و ترجیحاً دو رگ بزرگ جهت هیدراسیون بیمار هیپوتانسیو و تزریق داروهای وریدی.
 - ۳- مونیتورینگ قلبی و پالس اکسیمتری و تهیه‌ی استریپ ECG و ریتم قلبی.
- آسپرین: اگر ممنوعیتی وجود نداشته باشد، بیمار باید از آسپرین جویدنی یا گاز گرفتنی استفاده کند.

Aspirin (ASA, Tab 325mg, D) 160-325mg PO.

- درد قفسه‌ی سینه: باید دانست نیتروگلیسرین وریدی و (یا) مورفین برای کاهش و تسکین تجویز می‌شوند که باید با پارامترهای همودینامیک تیتره شوند.

Morphine (MS Contin, Inj 10mg/ml, C) 2-15mg IM/SC/IV.

- اصلاح هیپوتانسیون: اگر کاهش فشار خون وجود داشته باشد، بعد از مایع درمانی کافی با محلول کریستالوئید (محلول نرمال سالین، رینگر لاکتات) می‌توان از دوپامین و (یا) دوبوتامین استفاده کرد که هر دو اینوتروپ و پرسور هستند. آریتمی و اختلال الکتروولیتی را اصلاح کنند.

Lactated Ringer's Solution (Solu 500, 1000ml, C) 1000-2000 ml IV inf.

Dopamine (intropin, Inj 200mg/5ml, C) 2-20mcg/kg/min IV inf.

برای تهیه‌ی محلول انفوژیون وریدی، ۴۰۰-۲۰۰ میلی‌گرم دارو را با ۲۵۰ تا ۵۰۰ میلی‌لیتر محلول D5W یا رینگر لاکتات رقیق کنید.

- نوراپی‌نفرین: اگر پاسخ کافی به دوپامین یا دوبوتامین وجود نداشته باشد می‌توان از نوراپی‌نفرین استفاده کرد.

Norepinephrine (Levophed, Inj 4mg/2ml, C) 0.5-12mcg/min IV inf.

برای تهیه‌ی محلول انفوژیون وریدی ۴ میلی‌گرم دارو را با ۲۵۰ میلی‌لیتر محلول D5W در نرمال سالین رقیق نمایید.

- میلرینون: این دارو باعث افزایش اینوتروپیسم و برونده قلبی و کاهش انقباض عروق محیطی می‌گردد. مونیتورینگ دقیق همودینامیک ضروری است زیرا هیپوتانسیون ناشی از این دارو ممکن است نیاز به حمایت پرسور داشته باشد.

Milrinone (Primacor, Inj 20mg/20ml, C) Initially 50mcg/kg over 10mins and then continue with infusion rate of 0.375-0.75mcg/kg/min.

برای تهیهٔ محلول انفوزیون، ۲۰ میلی‌گرم دارو را با ۸۰ میلی‌لیتر محلول نرمال سالین یا D5W رقیق کنید.

• کاهش پرملود و افتکلود: می‌توان از نیتروگلیسرین یا نیتروپروپوساید وریدی استفاده کرد.

Nitroglycerine (Nitrong, Inj 50mg/10ml, C) 5-100mcg/min IV inf.

برای تهیهٔ محلول انفوزیون وریدی، ویال دارو را در ۲۵۰ یا ۵۰۰ میلی‌لیتر D5W یا محلول نرمال سالین رقیق کنید.

• برقراری پرفوزیون مجدد: روش‌های Reperfusion از جمله ترومبوولیتیک تراپی، بالون زدن داخل آئورتی و PTCA به مقدار قابل ملاحظه‌ای از مرگ‌ومیر می‌کاهند.

بدهیهٔ است در صورت شوک قلبی هرچه زودتر باید به Stable کردن همودینامیک بیمار پرداخت و معطل از همایشات نشد. تنها روش بهبود بقای بیماران انتخاب شده، PTCA می‌باشد.

اگر چنین امکاناتی در دسترس نباشد بیمار را به یک مرکز مججهز Refer نمایید. بدهیهٔ است مشاورهٔ هرچه زودتر با کاردیولوژیست یا متخصص جراحی قفسه‌ی سینه ضرورت دارد.

• پذیرش در ICU: تقریباً تمام بیماران مبتلا به شوک قلبی نیازمند پذیرش در ICU هستند.

تعريف
شوک هیپولیمیک (کاهش حجم) عبارتست از کاهش حجم داخل عروقی به علت از دست دادن خون یا پلاسمایا.

اتیولوژی

- علل از دست رفتن خون: ترومای خارجی یا خونریزی داخلی (هموتوراکس، حاملگی نابهجا)
- علل از دست رفتن پلاسمایا: خارجی (سوختگی، استفراغ، اسهال) یا داخلی (فضای سوم ناشی از انسداد روده یا پانکراتیت)

تظاهرات بالینی

- CVP پایین (فشارهای وریدی و شریانی با جایگزینی حجم به سرعت بهبود می‌یابند).
- مکانیسم‌های جبرانی زودرس (باریک شدن فشار نبض، کاهش جریان خون محیطی و در نتیجه رنگ پریدگی، تاکیکاردی، آزیتاسیون و کاهش برون‌ده ادراری).

تشخیص‌های افتراقی

- شوک کاردیوژنیک
- شوک سپتیک
- شوک انسدادی

شوك هيبولميک Order

۷. قطع منبع خونریزی
۸. اکسیژن
۹. مایعات وریدی
۱۰. مونیتورینگ VS و IO
۱۱. تعیین محل خونریزی
۱۲. خون | ۰۱. الکتروولیت CBC
۰۲. کراتینین BUN
۰۳. آزمون های عملکرد کبد
۰۴. hCG، PTT، PT
۰۵. گروه خونی و کراس مج
۰۶. اقدامات ABC |
|---|--|

تحليل

- آزمایشات: برای بررسی وضعیت بیمار CBC، الکتروولیت‌ها، RFTs (کراتینین، BUN)، LFTs (آنژیم‌های کبدی از جمله SGPT و SGOT)، آزمایشات انعقادی (PT و PTT)، گروه خونی و کراس مج (T&C) و hCG (برای R/O حاملگی نابه جا) انجام می‌گیرند.
- اقدامات ABC: همان طور که در انواع قبلی شوک آورده‌ایم، توجه خاص به ABC قبل از انجام هر کاری ضرورت دارد:

راه هوایی (Airway)	A ۰۱
تنفس (Breathing)	B ۰۲
جريان خون (Circulation)	C ۰۳

- قطع منبع خونریزی: اگر منبع خونریزی واضح باشد (خونریزی خارجی) می‌توان آن را مثلاً با فشردن بند آورد.
- اکسیژن: اکسیژناسیون با جریان اکسیژن بالا (5-10 L/min) جهت سهولت تنفس بیمار لازم است.
- مایعات وریدی: باید دانست برای جایگزینی حجم ازدست رفته می‌توان از محلول کریستالوئید (LR) استفاده کرد. برای این منظور ۱-۲ لیتر محلول نرمال سالین یا رینگر لاتکتات تجویز می‌گردد.
- مونیتورینگ VS و U/O: بروند ادراری (U/O)، سرعت ضربان قلب (HR)، فشار خون (BP)، وضعیت ممتاز (MS) و pH خون را برای ارزیابی تأثیر احیاء بر روی بیمار، چک کنید.
- تعیین محل خونریزی: منبع احتمالی خونریزی را می‌توان با اقدامات ذیل پیدا کرد:
 - ۱. توراکس: با انجام CXR
 - ۲. شکم: با انجام سونوگرافی (US)، لاواز تشخیصی پریتوان (DPL) یا CT اسکن
- خون: اگر شوک بیمار پس از انفوژیون ۲ تا ۳ لیتر مایع کریستالوئید، برقرار باشد فرآورده‌های خونی گرم تجویز می‌شود. حاملگی نابه جا (EP) را نظر بگیرید.

هموپریتوان (خون در صفاق) به علت پاره شدن EP ممکن است علی‌رغم وجود هیپوتانسیون قابل ملاحظه، تاکیکاردنی ایجاد نکند. ترتیاب فناوری کنترل نامنظم، درد یک طرفه‌ی آنتکس و توده در آنتکس همراه با hCG مثبت اذراز یا سرم حاکی از EP می‌باشد، مگر خلاف آن ثابت شود.

تعريف

شوك نوروژنيک (عصبي) عبارتست از هيپوتانسيون ناشي از آسيب حاد نخاعی که باعث قطع جريان سمپاتيك و درنتيجه هيپوتانسيون و براديكاردي می شود.

اتيولوزي

- عموماً ناشي از كوادری پلزي و پاراپلزي تروماتيك.
- بيحسى نخاعی شدید، سندروم گيلن بارهی شدید یا نوروباتی های دیگر.

تظاهرات باليني

- هيپوتانسيون و تاكيكاردي با وجود بيماري نورولوزيک مثل كوادری پلزي يا پاراپلزي تروماتيك (علائم شوك نوروژنيک ممکن است ۱ تا ۳ هفته باقی باشند).
- ضایعات نخاعی بالاتر به ویژه ضایعات بالای T11 با احتمال بیشتری باعث شوك نخاعی می شوند ولی قطع جريان خروجي سمپاتيك ممکن است در ضایعات T1 تا L3 ملاحظه شود.
- توالی اتفاقات عبارتند از: قطع جريان خروجي سمپاتيك، نارسايی تنظيم و ازوموتور، تشکيل استخراجون در عروق ديلاته و بالاخره افت BP.

تشخيص های افتراء

- سنکوپ وازوواگال
- شوك هيپولميک

تشخيص شوك نوروژنيک همواره يكی از موارد R/O می باشد. دیگر علل بالقوهی هيپوتانسيون باید R/O و فوراً درمان شوند. تشخيص شوك عصبی، بالينی است و آسيب نخاعی را می توان با MRI تأیيد کرد.

شوك نورولوزيک Order

١. پوزيشن سوپاين
 ٢. اکسیژن
 ٣. مایع درمانی
٤. وازوپرسور
 ٥. درمان براديكاردي
 ٦. پيس ميکر

تحليل

- پوزيشن: بيمار را در وضعیت سوپاين (طاقي باز) قرار دهيد.
- اکسیژن: اکسیژن با جريان بالا (5-10 L/min) تجويز کنيد و مراقب راه هوایی و تنفس بيمار باشيد.
- مایع درمانی: مایعات کريستالوئيد (NS يا LR) باید برای افزایش BP شريانی متوسط بالاتر از 80mmHg تجويز شوند (1-2 L).
- وازوپرسور: اگر نتوان با مایع درمانی وريدي فشار شريانی متوسط را بالاتر از 80mmHg